

عنوان مقاله:

درنگی مقایسه ای بر قاعده تلف مبیع قبل از قبض در ماده 387 قانون مدنی (مطالعه تطبیقی در فقه امامی، حقوق ایران و کنوانسیون بیع بین المللی)

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های تطبیقی حقوق اسلام و غرب، دوره 4، شماره 2 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 30

نویسندگان:

سید عبدالمطلب احمدزاده بزاز - استادیار گروه فقه و مبانی حقوق اسلامی دانشگاه مفید قم

سید محمدهادی قبولی درافشان - استادیار گروه فقه و مبانی حقوق اسلامی دانشگاه فردوسی مشهد

سید محمد صادق قبولی درافشان - دانشجوی دکتری فقه و مبانی حقوق اسلامی دانشگاه مفید.

خلاصه مقاله:

ماده (387) قانون مدنی به پیروی از اندیشمندان فقه امامی، در صورت تلف مبیع پیش از تسلیم به مشتری و بدون تعدی و تفریط بایع، حکم به انفساخ بیع کرده است. حال سوال این است که این حکم معتبر است یا خیر و بر فرض اعتبار آیا حکم یاد شده در مورد تلف ثمن قبل از قبض نیز مجری است این جستار با نقد مستندات حکم به این نتیجه رسیده که این مستندات از استحکام لازم برخوردار نیست. بر اساس دیدگاه برگزیده نویسندگان مبنی بر عدم انجبار ضعف سند به عمل مشهور، عدم اثبات بنای عقلا در مورد اختصاص زیان ناشی از تلف به بایع، محتمل المدرك بودن اجماع ادعایی و نیز به دلیل انتقال مالکیت به مجرد انعقاد عقد، مشتری باید متحمل زیان گردد و حکم مندرج در ماده (387) استثنایی بوده و سایر مواد قانون مدنی از مبنای آن، پیروی نکرده است. شایان ذکر است که کنوانسیون بیع بین المللی نیز با حکم مزبور موافقت نموده و علیرغم تایید انتقال مالکیت بمجرد انعقاد عقد، انتقال ضمان به مشتری پیش از تسلیم مبیع را نپذیرفته است.

کلمات کلیدی:

تلف مبیع، قبض، فقه امامیه، ماده ی 387 قانون مدنی، کنوانسیون بیع بین المللی کالا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/874328>

